

illi confiteatur, infamia aut scandalum inde oriturum sit, et ideo Confessionem ejus excipit, aut absolvit, imponitur hinc inhabilitas in quocumque Jubilæo absolvendi complice pœnitentem. §. 59 et 60. XIII. Cùm omnes, quæ tribuuntur facultates ad Jubilæi consecutionem, directæ ac veluti ipsius præparatio sunt, clarè inde sequitur illarum usui minimè locum esse nisi cum eo qui et ad consequendum Jubilæum præparatus sit, et certum habeat propositum adimplendi opera injuncta. §. 62. XIV. Confessarii tantùm in foro sacramentali, et Ecclesiis designatis possunt absolvere, et vota commutare. §. 63. XV. Tempore Jubilæi, vel Indulgentiarum omnino imponenda est pœnitentia à Confessario, ne mutilum maneat Sacramentum. §. 65. XVI. Nomine partis læsæ non intelligitur Judex, sed qui damnum est passus. §. 66. Et itidem declaratur, non posse commutari vota in præjudicium tertii, sicut votum perseverantiæ in aliqua Congregatione, quòd naturam assumat contractûs et reciprocae obligationis inter votentem et Congregationem. XVII. Si quis post confessionem prolabitur in lethale, debet iterum confiteri, ut ultimum opus fiat in gratia. §. 73. XVIII. Opera facta in peccato valent ad lucrandum Jubilæum, modò fiant animo exhibendi honorem Deo; non autem ex fine vano: et modò ultimum opus impleatur in gratia. §. 75 et 76. XIX. Nomine *Incolæ* veniunt omnes qui sunt Romæ; animo ibi morandi per majorem anni partem, et omnes qui Romæ alicujus muneris aut negotii causa morantur. Confessio est necessaria ad lucrandum Jubilæum, etiamsi quis habeat sola venialia. §. 77. XX. Pro aliis verò Indulgentiis, si Confessio præcipitur ut dispositio, non requiritur Confessio venialium; secus si injungitur ut opus præscriptum. §. 78. XXI. Si quis post Confessionem labatur in mortale, licet non teneatur iterare visitationes, tenetur tamen iterum confiteri. §. 79. XXII. Non est opus in visitatione Basilicarum ad Indulgentiam consequendam ingredi aut egredi per Portas Sanctas, licet hujusmodi ingressus pro opere supererogationis æstimandus sit. §. 81. XXIII. Si quis ante publicationem indulti visitavit Basilicam, et compleat visitationes ipso die publicationis, potest gaudere Jubilæo, modò aliam visitationem quatuor Basilicarum totam illo die perficiat. §. 82. XXIV. Satis est oratio vocalis: qui autem sola mente orare voluerit laudandus est, aliquam tamen vocalem orationem adjungat. §. 83. XXV. Potest quis iterum lucrari Jubilæum, si reitet opera injuncta; verùm tantùm prima vice potest facultatibus gaudere. §. 84. Hoc tamen non intelligendum pro lucranda Indulgentia concessa iis, qui præscriptis diebus Ecclesiam visitaverint, tunc unica tantùm Indulgentia acquiri potest, *ibid.* XXVI. In concessione facultatis absolvendi à censuris Bullæ Cœnæ non includitur facultas absolvendi ab hæresi externa. §. 85. XXVII. Qui facta confessione est absolutus à censuris, et alias gratias votorum recepit, si mutat propositum implendi reliqua, manet dispensatus à votis, nec reincidit in censuras. §. 86.

Hic addendum, quod in Constit. *Celebrationem* (in Bull. t. 3.

n. XXVIII. §. II.), edita die 1 Jan. 1751, idem Bened. XIV declaravit, facultatem prius datam Monialibus, et earum novitiis in Constit. *Benedictus Deus in Bullar. t. 3. n. XXVII.*) emanata 25 Decemb. 1750, §. 4. eligendi sibi tempore Jubilæi quemcumque Confessarium, intelligendam esse de quolibet Confessario approbato ab Ordinario loci pro quocumque Monasterio loci illius. Demum hic notandum, quòd tempore Jubilæi Regulares possunt Confessionem explere apud quemcumque Sacerdotem approbatum ab Ordinario etiam secularem, ut declaravit Gregor. XIII, et Alex. VII, in Constit. *Unigenitus*. Ita refert *P. Ferrar. Bibl. v. Approbatio art. 2. n. 21.* Possuntque absolvi ab illo etiam à casibus in eorum Ordine reservatis.

537. — Quæritur I. An ad lucrandum Jubilæum debeant omnia opera perfici in una hebdomada? Ad respondendum refert hic prius adnotare verba solita apponi in hujusmodi Indultis, quæ sunt: « Qui processioni interfuerint, vel Ecclesias designatas » visitaverint, et feria quarta, sexta, ac Sabbato alterius ex duabus hebdomadis jejunaverint, pariterque sua peccata confessi, » et SS. Communionem refecti fuerint; eleemosynamque tribuerint, etc. » Hoc posito, negativè respondent ad quæsitum *Pal. tr. 24. p. 12. §. 3. n. 19. Bon. de Pœnit. d. 6. q. 1. p. 5. n. 34. item Præpos. et Naldo apud Renzi cap. 2. sect. 5. q. 1. ac Rodr. Sa, Diana, Lohn. et Graff. et consentit Laym. de Pœnit. c. 13. n. 10, si adsit causa. Ratio, quia, cùm dicatur in Indulto opera implenda esse in altera ex duabus hebdomadis, non est cur impletio restringi debeat ad unam hebdomadam. Secunda verò sententia, cui adhæreo affirmat, et hanc tenent *Sanch. l. 4. c. 4. n. 28. Lugo d. 27. n. 105,* (qui contrariam falsam vocat) *Sporer suppl. p. 263. n. 173. Vioa de Jubil. q. 8. art. 2. n. 3. cum Ugolino, Reg. et Fausto, Holzm. n. 569. cum Henr. Gobat. et aliis passim ut asserit Renzi l. c. cum Nunno, ex Sanctorell.* Ratio, tum quia hæc est praxis communis fidelium, ut fatetur etiam *Laym.* tum quia id patet ex verbis relatis Indulti, ubi non dicitur utriusque hebdomadæ, sed *alterius ex duabus*, quòd importat opera implenda esse vel in prima, vel secunda hebdomada.*

Et idem sentio dicendum de Confessione et Communionem cum *Lugo, Holz. Renzi,* et aliis mox supra citatis, contra *Pal.* et alios AA. primæ sententiæ, qui dicunt, quòd is, qui in prima hebdomada absolvisset opera præscripta, posset tamen in secunda absolvi à reservatis. Sed opposita apparet verior ex verbis illis, quæ adduntur in Indulto, *pariterque peccata sua confessi, etc;* ergo sicut jejunia debent impleri in una hebdomada, ita pariter Confessio et Communio. Nec valet dicere cum *Palao*, quòd illud *pariter* respicit obligationem operum, non temporis; nam revera particula *pariter* importat annexionem operum, non solum quoad substantiam, sed etiã quoad circumstantiam temporis.

Probabilissimè autem dicunt *Lugo n. 107. v. Adverto, Bon. et Holzm. ll. cc.* quòd si quis impleverit alia opera in prima hebdomada, bene poterit ex consuetudine communi perficere Commu-

nionem Dominica immediatè sequenti. Et idem de Confessione probabiliter dicunt *Diana p. 1. tract. 1. Misc. R. 28. et Lugo d. num. 107. cum Soto, Nav. Sa, Henr. Reg.* et aliis communiter, qui dicunt hoc olim declaratum etiam fuisse à Gregorio XIII. Ex quo sequitur (ut bene notat *Holzm.*) Dominicam mediam esse communem, et pertinere ad utramque hebdomadam.)

Quæritur II. An per Confessionem invalidam in Jubilæo absolvantur censuræ reservatæ, et auferatur reservatio peccatorum? Si Confessio fuerit culpabiliter nulla (quidquid dicant *Cajet. Henr. etc. ap. Croix. n. 1449.*) omnino negandum cum *Lugo d. 20. n. 113. et Vioa de Jubilæo q. 11. art. 6. n. 2.* (qui meritò id negat, contra *Lugo*, etiamsi quis in illa Confessione habuerit animum postea se validè confitendi.) Ratio est, tum quia nulli suam fraus patrocinari debet, tum quia facultates conceduntur in Confessione, ut per illam fideles Jubilæum lucrentur; unde qui sacrilegè confitetur, cum revera nolit per talem Confessionem Jubilæum lucrari, non potest facultatibus gaudere. Et de hoc hodie non videtur ampliùs dubitandum post declarationem N. P. Bened. XIV ut supra notavimus *n. 536. n. XIII.*

Si autem Confessio fuerit nulla defectu doloris, et bona fide fuit facta, idem sentiunt *Bonac. d. 5. q. 7. p. 5. §. 5. n. 9. cum Rodr. et Croix n. 1449. cum Tamb. Reg. Aversa etc.* Ratio, tum quia facultates in Jubilæo non conceduntur absolutè, sed pro veris pœnitentibus; qui autem invalidè confitetur, non est verè pœnitens, tum quia facultas absolutionis concessa est sub conditione lucrandi Jubilæum, quod utique acquiri nequit deficiente Confessione valida. Alii verò censent per hujusmodi Confessionem inculpabiliter nullam, tolli reservationem; ita *Lugo dist. 20. n. 110. Vioa l. c. cum Conc. Henr. et Comit. item Dic. et Gob. apud Croix l. c. qui n. 1475. id probabile putat.* Ratio, quia, ut dicunt communiter (loquendo verò extra tempus Jubilæi) ipse *Bonac. l. c. Pal. tr. 23. p. 15. §. 6. et Salm. c. 13. n. 41. cum Suar. Cajet. Lugo, Con. Dic.* et aliis passim, peccata reservantur, ut in Confessione deferantur habenti jurisdictionem in illa, sive delegato, utque ipse judicet imponendo pœnitentiam, et absolutionem ferendo: quod jam fit in casu nostro; unde ad hoc, ut Confessarius possit reservationem auferre, sufficit ut pœnitens habeat verum animum lucrandi Jubilæum. Sed his non obstantibus, probabilior mihi videtur prima sententia, quia, cum Pontifex concedit facultatem absolvendi à reservatis, ut fideles Jubilæum lucrentur, non præsumitur illam concedere pro iis qui nequeunt cum illa Confessione Jubilæum lucrari. Idque videtur confirmari ex verbis Bened. XIV in dicta Const. *Inter præteritos*, ubi dicit facultates tribui velut præparationes ad consecutionem Jubilæi; ergo non præsumitur velle, ut facultatibus fruatur ille, cui facultates non sunt præparatio ad Jubilæum lucrandum.

Quæritur III. An peccet graviter qui postquam est absolutus à reservatis, non implet postea opera injuncta? Prima sententia affirmat, quam tenet *Vioa de Jubil. q. 11. a. 4. n. 2. cum*

Suar. Vasq. et Fill. et hanc sententiam dicit Bened. XIV, in præfata Const. *Inter præteritos* §. 86. fultam esse subsistenti ratione, quia in materia gravi ille, contraveniret intentioni Pontificis, qui facultates concessit tanquam medium ad Jubilæum lucrandum. Sed negant communiùs *Sanch. Dec. l. 4. c. 44. n. 53. cum Henr. Pal. tr. 24. p. 12. §. 3. n. 13. Bon. dist. 5. q. 7. part. 5. §. 1. n. 18. Lugo dist. 20. n. 100. Sporer p. 269. n. 215. et Salm. c. 13. n. 57. cum Naldo, Diana, Portel. etc.* Ratio, quia hujusmodi obligatio non inspicitur imposita neque ex natura Jubilæi, neque ex Pontificis, aut Confessarii præcepto; et in dubio de præcepto, nemo ad illud tenetur. Communiter autem dicunt *Nav. Vasq. Laym. Henr. etc. apud Croix n. 1448. contra Ugolin.* talem pœnitentem qui negligit opera complere, minimè reincidere in reservationem, vel censuras. Hocque definitum est ab eodem Bened. XIV. in d. Const. §. 86.

Quæritur IV. An qui confessus est tempore Jubilæi, et oblitus fuerit confiteri peccata reservata, aut cum causa illa omiserit, possit deinde à quocumque Confessario ab eis absolvi? Omnes affirmant, si tempore Jubilæi Confessarius habuerit expressam intentionem absolvendi etiam à reservatis. Si verò hanc non habuerit, negat *Bon. p. 15. §. 3. n. 3. cum Vasq. et Sylvest. Rosel. ac Suyr. ap. Sanch. de Matrim. l. 8. dist. 15. n. 17. cum Sa, et Henr. Pal. tr. 24. p. 12. §. 3. n. 9.* Sed probabilius affirmant *Bus. ut supra, Sanch. l. c. Suar. dist. 31. sect. 4. n. 24. et Vioa q. 11. a. 4. n. 2. cum Reg. Nav. Gabr. et Diana, Croix n. 1449. cum Aversa, Peliz. Dic. etc.* Ratio, tum quia pœnitens vi Jubilæi jus acquisivit ad favorem Pontificis, ut ex eo tempore à quolibet Confessario possit absolvi, tum quia primus Confessarius præsumitur per suam absolutionem velle conferre suo pœnitenti omne beneficium quod potest; unde sicut indirectè absolvuntur peccata illa oblita, ita indirectè tollitur reservatio. Omnes autem conveniunt, quòd si quis cœpit Confessionem intra Jubilæum, possit deinde absolvi ab omnibus reservatis. Ita *Nav. c. 26. n. 13. Laym. c. 13. n. 9. cum Palud. Henr. Rodr. Bon. l. c. et alii passim.* Et hoc probabiliter extendunt *Sanch. l. c. et Vioa cum Bossio*, et communi, etiam ad illa reservata, quæ pœnitens committat transacto tempore Jubilæi, quia pro eo perseverat adhuc idem favor facultatum.

An autem qui confessus fuerit tempore Jubilæi, possit postea à quocumque Confessario obtinere commutationem votorum? Negant *Laym. c. 13. n. 9. et Suar. Bon. ac Fill. ap. Croix n. 1473.* Ratio, quia absolutio facta virtute Jubilæi non potuit comprehendere vota, quorum commutatio tunc non fuit quæsitæ. Sed communiùs affirmant *Less. l. 2. c. 40. n. 109. Pal. l. c. Vioa q. 12. art. ult. num. 3. Sporer p. 272. num. 237. cum Gob. Portel. et Sanctorell.* idemque tenet *Sanch. loc. c. n. 18.* etiamsi pœnitens tempore Jubilæi memor fuerit sui voti. Ratio, quia (ut dictum est) pœnitens vi Jubilæi lucrati jus adeptus est ad talem commutationem. Utraque sententia est probabilis. Rectè autem advertunt

Suarez, de voto lib. 6. c. 19. n. 10. et Holzm. n. 645. cum communi, quòd pro commutatione præfata votorum non requiritur specialis causa, sed sufficit causa illa communis, ob quam Pontifex motus est ad Jubilæum indicendum.

Quæritur V. An si pœnitens tempore Jubilæi confessus sit cum intentione illud lucrandi, et postea non lucretur, eò quòd non implet opera requisita, an tunc pro oblitis tollatur reservatio? Negat *Conc. p. 574. n. 17. cum Vasq.* et probabile putat *Suar. d. 31. sect. 4. n. 23.* Ratio, quia privilegia conceduntur ad Jubilæum lucrandum, et ideo, donec illud non sit obtentum, pœnitens non potest illis gaudere. Sed probabilius affirmant *Suar. n. 24. Sanch. Dec. l. 4. c. 54. n. 45. et de Matr. l. 8. d. 25. n. 21. cum Manuel.* Ratio, quia tempore Jubilæi conceditur facultas absolvendi à reservatis omnes qui habent animum illud lucrandi, et patet ex dictis *n. 536. n. XXVII.* Unde cum Confessarius absolutionem impertitur, tunc reservatio absolutè aufertur, non verò dependenter ab eventu futuro; nam in Jubilæo nihil conceditur sub conditione futuri eventus, et ideo cum ablatio reservationis jam sortita fuerit effectum suum, pœnitens non reincident in eam, si postea opera non compleat.

Quæritur VI. An possit absolvi à reservatis, qui peccatum commisit spe obtinendi absolutionem vi Jubilæi? Prima sententia valde probabilis negat, et hanc tenent *Coar. Lopez, et Menoch. apud Pal. p. 12. §. 3. n. 15.* quia non præsumitur Pontifex velle fovere iniquitatem. Idque confirmatur ex illo Tridentini *sess. 24. de Reform. c. 5.* ubi statuitur, quòd habens copulam cum consanguinea spe obtinendi dispensationem, difficilius ei concedetur, et ipse debet Pontifici exprimere, crimen patrasse cum hac confidentia. Secunda verò sententia communior, et satis probabilis affirmat, eamque tenet *Suar. l. 4. de voto c. 54. n. 18. et Pal. l. c. n. 16. cum Henr. Graff. Vega, Rodr. etc.* Ratio, quia facultas generaliter concessa non est limitanda. Nec obstat dicere, quòd Pontifex sic foveret iniquitatem; nam, si hoc esset, Christus Sacramentum Pœnitentiæ instituens adhuc diceretur iniquitatem fovisse; non autem dici debent fovere iniquitatem remedia, quæ à Superioribus peccantibus præparantur.

Quæritur VII. An vi facultatis concessæ in Jubilæo absolvendi à censuris occultis propter damnum alicui datum incursis, sub conditione, ne pœnitentes absolvantur, nisi satisfacta parte vel saltem præstito juramento satisfaciendi, possit dari absolutio ante satisfactionem, vel juramentum? Si pœnitens possit, statim satisfacere debet, aliàs illicitè et invalidè absolveretur; ita *Suar. d. 7. de Censur. sect. 5. Sporer p. 209. n. 214. et Vioa q. 10. a. 2. n. 9. cum Vasq. Gob. Con. et Fill. contra Avil. Bon. Bardi, Dian. etc. ibid.* qui negant id fieri invalidè, cum illa sit potiùs monitio, quàm conditio. Sed verior mihi videtur sententia *Suar.ii*, et aliorum ut supra, quia illa est vera conditio qua non impleta, facultas non conceditur. Dicit autem *F. Theod. à Spir. S. 6. 9. §. 4. n. 3.* sufficere ad absolvendum satisfactionem fidejusso-

riam, aut juratoriam, semper ac Confessarius judicet, quòd absolutio proderit pœnitenti, nec eum retardabit à satisfaciendo. Verùm hæc opinio magis speculativè quàm practicè est probabilis: hinc verius dicendum cum *Croix n. 1453. et Vioa q. 10. a. 2. n. 9.* non posse eo casu absolutionem à censuris impertiri, nisi realiter præmittatur satisfactio: idque expressum est à Ben. XIV in *Const. Convocatis (in Bullar. t. 3. n. XX. n. 27.)* ubi dicitur: « Ab occultis censuris ob partem læsam incursis (Confessarii) » non priùs absolvant, quàm parti læsæ pœnitens satisfecerit: » vel si priùs pœnitens nequeat, non eum absolvant, nisi juret » se satisfacturum cum primùm poterit. » Rectè tamen dicunt *Croix l. c. et Vioa n. 3. cum Sanch. Henr. Boss. et aliis*, bene censi satisfactum parti, si absolvendus ita rem disponat, ut satisfactio sit certò moraliter implenda: prout si pœnitens det Confessario, aut deponat apud alium quòd restituere debet. Et idem ait *Vioa* si pœnitens ex consensu partis obtineat dilationem. Antequam autem satisfiat fisco, vel Judici, bene potest impertiri absolutio, ut dicit *Tamb. Suar. ap. Croix ib.*

Si verò pœnitens sit impotens ad satisfaciendum, tunc validè et licitè absolvi potest cum veriori et communiore sententia, quam tenent *Sporer p. 269. n. 214. F. Theod. loc. cit. Renzi, c. 2. sect. 5. q. 24. cum Fill. et Vioa n. 4. cum Suar. Laym. Bon. et aliis (contra Sotum, Nav. et Cordub. ib. qui dicebant non esse absolvendum qui satisfacere non potest, cum satisfactio sit conditio sine qua non).* Ratio nostræ sententiæ est, quia non præsumitur Pontifex impossibilem conditionem postulare. Nec tunc requiri fidejussionem, vel pignorationem, aut juramentum dicunt *Sporer l. c. et Vioa n. 6.* eò quòd (ut aiunt *Suar. sect. 10. n. 4. et Nav. Laym. Henr. Boss. etc. ap. Vioa*) istæ cautiones solùm exiguntur pro foro externo. Sed juxta verba Pontificis supra relata, tunc omnino saltem exigendum est juramentum de satisfactione implenda, cum præcipiatur Confessariis: « Non eum absolvant, » nisi juret se satisfacturum. » Rectè verò dicunt *Tamb. et Belleg. ap. Croix n. 1454.* non esse opus tali juramento, si pœnitens revera esset perpetuò impotens ad satisfaciendum. Præfatus autem *F. Theodor. n. 4.* subdit damnificantem absolvi posse. I. Si pars læsa acceptet satisfactionem, vel eam remittat, licet adfuerit damnum publicum, ut dicit *Glossa in cap. Quamvis de actis in 6.* Hinc si quis percusserit Clericum, sufficit ei se submittere, vel quòd offensus injuriam remittat, aut ita se gerat, ut prudenter præsumatur omnem offensam remisisse. Rectè verò advertit *Croix n. 1456. cum Bonac. et Fill. (contra Vioam, Tamb. Dian. etc.)* non sufficere remissionem Monachi offensi, si injuria in totam redundaverit communitatem: et hanc testatur *Fillucius* esse praxim S. Pœnitentiariæ. II. Si pars renuat justam satisfactionem oblatam, quia tunc per ipsum non stat; ita præfatus Auctor *l. c. cum Candido.* III. Si pœnitens præstet partem quam potest, et pignus, aut juramentum de reliquo. IV. Si debitor non possit tunc satisfacere, nisi cum magno damno, aut incom-

modo; nisi pars læsa idem damnum ex dilatione subiret. Ita idem Auctor cum *Nao. et Aoila*, qui addit, quòd, cum creditor sit distans, potest absolvi debitor, si deponat pecuniam in loco tuto.

Utràm autem absolutus à censuris sub promissione satisfaciendi, reincidat in eas, si postea non satisfaciatur? Affirmant *Nao. Rodr. et Vega ap. Vivam n. 7.* Sed probabilius negant *Sporer. l. c. et Viva cum Sa, Gob. Boss. et Pasq.* quia ex *cap. Ad reprimendam de Offic. Ordin.* reincidentia non incurritur, nisi de jure exprimitur.

Quæritur VIII. A quibus casibus et censuris possint Confessarii absolvere tempore Jubilæi? Communiter dicunt *Suar. d. 7. de Censur. c. 5. Holzm. p. 163. n. 638. Sporer. p. 268. n. 212. Viva q. 11. art. 2. n. 1. item Vasq. Laym. Henr. Reg. Diana, et alii apud Croix n. 1451.* in Jubilæo, quando conceditur facultas absolventi à reservatis Pontifici, dari etiam facultatem absolventi à reservatis Episcopo, quamvis id non exprimitur. Item, licet nequeant absolvi hæretici, absolvi tamen possunt proferentes blasphemiam hæreticalem, et fautores aut receptatores hæreticorum: necnon legentes, retinentes, vel imprimentes libros hæreticos; ita *Croix n. 1451. cum Lugo, Gob. Diana, et Belleg. ac Viva qu. 11. art. 1. n. 6. cum Suarez, Sanch. Henr. et Bossio,* contra *Azor. Rodr. et alios.* Ratio, quia hujusmodi crimina, esto concernant, non tamen sunt propriè hæresis formalis.

Sed hîc dubitatur 1. an possint absolvi publici percussores Clericorum, et alii nominatim excommunicati, vel suspensi? Affirmant communiùs *Sporer p. 268. n. 213. Holzm. p. 164. n. 740. Viva q. 11. art. 1. n. 5. et Croix n. 1457. cum Sanch. Henr. Sa, Sayr. Lez. Dian, Gob. etc.* (contra *Vasq. Con. et Aoila*). Ratio, quia cum Indultum non distinguat inter publicas et occultas censuras, non est restringenda facultas ad sola occulta. Idque expressè concessit N. SS. P. Bened. XIV in *Const. Convocatis n. 5.* in Jubilæo Anni Sancti, dicens absolvi posse pœnitentes « à censuris in jure latis etiam Sedi Apostolicæ » reservatis, quamvis publicæ in partibus sint, et quamvis de ductæ aut nominatim declaratæ ac denunciatæ in iisdem partibus sint per locorum Ordinarios, aut alios Judices. » Additur verò ibi *n. 6.* « A censura ab homine, seu à quocumque Judice » de partibus nominatim lata absolvere valeant ad effectum dumtaxat Indulgentias præsentis Jubilæi consequendi, etc. » Et de hujusmodi censuræ absolute prohibitione prohibetur ibidem dari à Confessario ullum testimonium.

Dubitatur 2. an in Jubilæo possit dispensari in irregularitatibus? Affirmant *Bannes, et Salon. ap. Vivam q. 10. art. 1. n. 1,* et probabile vocant *Henr. Salas, Rodr. Diana, et Boss.* Et consentiunt *Soto 4. D. 22. qu. 3. cum Med.* quoad irregularitates ex delicto, quia tales irregularitates habent rationem censuræ. Sed negant communiùs *Suar. de Censur. d. 1. sect. 3. Mol. d. 80. Holzm. p. 164. n. 641.* cum communi ut asserit, et *Viva l. c. n. 2. cum Fill. Trull. Reg. et Moia,* qui censent nomine censuræ non

venire irregularitates, sed de hac quæstione fusiùs agemus infra in tract. de *Censur. l. 7. n. 351.* Cæterùm Bened. XIV in dicta *Const. Convocatis, n. 12,* loquens de irregularitatibus (præscindendo ab hac quæstione), tantùm indulgit, « dispensari posse » super occulta irregularitate ob violationem censurarum dumtaxat. »

538. — Quæritur IX. Qui veniant nomine infirmorum, captivorum, et itinerantium, quibus vi Jubilæi possunt commutari aliqua ex operibus injunctis? Dicitur aliqua, quia Confessio, et Communio nunquam commutari possunt, ut communiter dicunt DD. cum *Lugo d. 27. n. 118.* et certum est ex relata *Constit. Inter præteritos §. 53.* Nomine infirmorum veniunt omnes valedudinarii, qui absque notabili detrimento aut difficultate nequeunt opera illa præstare. Et tales existimantur etiam senes, ita *Holzm. n. 663. et Viva q. 7. art. 2. n. 2. Captioi* autem dicuntur, qui contra propriam voluntatem alicubi detinentur: his conceditur commutatio, vel prorogatio operum ad lucrandum Jubilæum; *Holzm. et Viva ll. cc.* Demum itinerantibus prorogantur opera injuncta usque ad reditum; et non tenetur quis suum iter differre (intellige, si commodè differre nequit); ita *Holz. ibid. cum Gob. et Croix n. 1434.* qui rectè id extendit etiam ad illum, qui prima hebdomada non est Jubilæum lucratus, et potuit lucrari. Dicit etiam *Lugo d. 27. n. 126.* quòd si quis in itinere perveniat ad locum ubi Jubilæum promulgatur, poterit illic incipere opera, et prosequi in itinere.

Quæritur X. An ad implendas preces in Jubilæo injunctas sufficiat oratio mortalis, et vocalis modica; Communior sententia ap. *Croix n. 1421. et Holzm. n. 648.* requirit orationem vocalem, quia Ecclesia, cum sit sensibilis et externa, quando injungit suo nomine orare, externam intendit orationem. Sed probabiliter dicunt sufficere mentalem *Mazzota t. 1. p. 244. et Viva q. 8. art. 5. n. 7. cum Nao. Fill. Trull.* et communi, ut asserit: probabile putat *Lugo d. 27. n. 111,* quia oratio mentalis est vera oratio; et licet Ecclesia nequeat præcipere actus merè internos, potest tamen eam injungere, ut medium ad Jubilæum lucrandum. Utrùm autem sufficiat modica oratio vocalis? Affirmant *Suar. d. 52. sect. 8. n. 9. et Mazzota l. c. cum Fill.* item *Boss. Diana, et Leand. ap. Concina p. 451. n. 38,* quia quælibet oratio jam satis est ad implendam conditionem Indulgentiæ. Sed probabilius *Concina loc. cit. ac Holzm. et Viva ll. cc.* dicunt requiri aliquam orationem, nempe quinque *Pater et Ave,* ut ait *Mazzota:* vel sex cum *Credo et Gloria,* ut dicit *Sporer n. 174,* vel septem *Pater et Ave,* ut vult *Holzm. n. 648.* Attende insuper id, quod super his protulit N. P. Benedictus XIV in relata *Constit. §. 83.* sic dicens: « Licet oratio brevis cum sensu fer- » ventis pietatis adhibita satisfacere possit, plerumque tamen » orationis brevis ex modico pietatis studio proficisci solet. Nos » itaque declaravimus vocalem orationem piè adhibitam ad con- » sequendum Jubilæum sufficientem esse, et laudandum eam qui

» mente ac spiritu orat; dummodo vocales aliquas preces orationi illi adjungat. Unde videtur Pontifex admittere, cum fiat » oratio mentalis, satis esse adjicere orationem vocalem, etsi » per se non notabilem. »

Hic autem notandum id quod docent plures graves AA. nempe quod pro visitatione Ecclesiæ præscripta sufficit ad lucrandam Indulgentiam orare ante ostium, vel in cœmeterio; si præ hominum multitudine illam nequeas ingredi: ita *Suar. dist. 52. sect. 1. n. 7.* et *Bonac. dist. 6. qu. 1. p. 5. n. 26. cum Rodr. Cord. Graff. etc.* Imò addunt *Mazzotta t. 1. p. 247.* et *Croix n. 1433. cum Lugo*, si ores ante ostium Ecclesiæ, quando illud est clausum.

Quær. XI. An pro eleemosyna injuncta in Jubilæo sufficiat dare quamlibet summam? In hoc præcipuè attendenda sunt verba Indulti; nam si in eo dicatur: « Quantum pro sua cuique facultate visum fuerit, » tunc quantitas oportet proportionari cujusque facultatibus, unde sufficiet pauperi dare obolum, non diviti. Si verò dicitur: « Prout unicuique suggeret devotio, vel » quantum quisque pro arbitrio judicaverit, » tunc *Pasq. q. 133.* dicit eleemosynam erogandam juxta cujusque facultates. Sed *F. Theodor. à Spir. S. de Jubil. c. 6. §. 5. n. 2.* tenet sufficere quamlibet etiam modicam quantitatem. Si tandem dicitur simpliciter: *Qui dederit eleemosynam*, distinguendum, si Papa eam postulet tantum ad exercendam misericordiam in pauperes, tunc sufficit (ut dicit præfatus Auctor cum *Suar. Corduba, et Leandro*) dare quamlibet summam; secus si eleemosyna exposcitur in subsidium alicujus operæ piæ, idem Auctor cum *Passer. ex D. Th. Supplem. qu. 25. art. 2. ad 3.* ubi expressè id docet.

Dubitatur hic 1. an pauperes ad Jubilæum lucrandum teneantur facere eleemosynam? Negant *Naz. Henr. et Leand. apud eundem Auct. ib. n. 4.* Sed probabilius affirmat idem Auctor, et *Viva qu. 8. art. 6. n. 2. cum Boss. Gob. et Pasq. etc.* quia nemo est tam pauper, quin saltem obolum dare possit. Pro Religiosis verò, filiisfamilias, uxoribus, et servis, sufficit, ut ab eorum superioribus detur eleemosyna, ipsis scientibus; ita *Lugo dist. 27. n. 115. Viva l. c. et Sporer. p. 264. n. 280.* Quòd si superior nolit dare, dicunt *Boss. et Diana ap. Vivam*, posse subditum clam ab eo surripere; sed melius censet *Viva*, tunc petendam esse commutationem.

Dubit. 2. An lucretur Jubilæum qui dat eleemosynam distribuendam, si postea non distribuatur, vel distribuatur post tempus Jubilæi? Negant *Lugo dist. 27. num. 112. Sporer n. 180. et Viva qu. 8. art. 6. n. 3. cum Bon. Cord. Rodr. etc.* quia deficit opus injunctum, vel non impletur intra tempus præscriptum. Sed affirmant *Sa v. Indulgentia, et Vega, Lezana, ac Pasq. apud Vivam*, quia ex æquitate præsumitur Pontifex contentus esse, ut ille talis abjecerit à se, quoad se pertinebat, dominium rei datæ. Concedunt autem *Lugo n. 113. et Sporer, n. 181.* non fraudari ab Indulgentia qui dederit eleemosynam pauperi ficto.

Quær. XII. An satisfaciatur Jubilæo, qui implet jejunia injuncta aliàs debita ex voto? Affirmant *Sporer p. 264. n. 168. et Lugo d. 27. n. 110.* cum communi ut asserit (sed immeritò, ut mox videbimus); quia eodem opere potest satisfieri duplici præcepto. Sed communiùs negant *Sanch. Dec. lib. 1. c. 14. Sylo. v. Indulgentia, q. 6. Tab. q. 10. Arm. §. 16. et Viva q. 8. art. 1. num. 2. F. Theod. c. 10. a. 6. et Passer. qu. 41.* Ratio, quia una solutio nequit satisfieri duplici debito oneroso, prout est opus, sive conditio apposita in Indulto. Et sic hodie tenendum ex dictis à *N. P. Bened. XIV* in Constit. pluries cit. 53. Vide supra n. 536. infra n. XI.

FINIS TOMI QUENTI.